

"Този, Който е възложил на хора тежки отговорности на водачи и учители на собствения Му народ, ще държи народа отговорен за отношението му към Неговите слуги."

Елън Уайт, "Патриарси и пророци"

ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 4 ГОДИНА XV 2005 г.

ЦЕНА 0,50 лв.

Цветето не може да възкръсне,
ако първо семето му не бъде
погълнато от земята.

ВЪЗКРЕСЕНИЕТО НИ УЧИ ДА ПОБЕЖДАВАМЕ СМЪРТТА

Възресението е най-необятното понятие, пред което никога се е изправял човекът. То включва в себе си безброй значения и истини, преливащи се една в друга, както цветовете на дъгата. За хората е гаранция за нашето спасение, входът към вечния живот; за Вселената - тържественият зъвн на победата над злото; за Бога ще си остане нещо, което само Неговото сърце може да сътвори...

Но основното и най-важното, което думата "възресение" включва в себе си, е смърт. Няма възресение без смърт. Тук е скрит и смисълът на Христовите думи, че едно нещо не може действително да живее освен ако първо не умре.

Абонамент за вестник „Христианска мисъл“

Адрес: гр. София 1839, кв.
"Враждебна", ул. "8" №49
Юлиан Ангелов Иванов

Цена за 6 месеца - 3,00 лв.
12 месеца - 6,00 лв.

Цветето не може да възкръсне, ако първо семето му не бъде погълнато от земята. Именно затова възресението е толкова велико - защото е победа над смъртта!

"Никой няма по-голяма любов от тази - да даде живота си за приятелите си. Вие сте Миприятели..." - каза Христос (Йоан 15:13,14) и чрез смъртта Си изрази Своята безпределна и безусловна любов към

нас. През вековете всички, в чиито сърца е паметта за възресението, са отдавали с радост живота си за Христовите приятели...

Между пасажерите на потъващия кораб "Императрицата на Ирландия" имало 130 служители на "Армията на спасението". Впоследствие били открити 109 от техните тела - и на нито едно нямало спасител-

на жилетка. Оцелелите пътници разказали, че когато Христовите войници разбрали, че нямало достатъчно спасителни жилетки, тези, които имали, веднага ги съблекли и облекли с тях други пътници с думите: "Е, аз мога да умирам по-добре от теб!"

Днес рядко се изисква смърт за другите в буквения смисъл. Но макар и само в духовен, Бог иска от нас да се

научим да "умираме" за Неговите приятели. Той казва: "Всеки, който мрази брат си, е човекоубиец. А вие знаете, че нито един убиец няма да получи вечен живот. По това познахме любовта, че Той (Христос) отдава живота Си за нас. Така и ние сме длъжни да отдадем живота си за братята!" (Иоан 3:15, 16)

Как? "Доколи има между нас завист и разпри, не сте ли пълтски и не постъпвате ли по човешки?" (І Коринтiani 3:3) Ако обичаме, това ще проличи външно - на дело, чрез "умиране". "Дечица, да не любим с думи, нито с език, а с дела и истина." (стих 18)

Умеем ли да умираме? Пламти ли в нас надеждата на възресението? Да се научим да умираме по-добре - некој празникът на Христовото възресение да ни научи на това! **ХМ**

Умеем ли да умираме? Пламти ли в нас надеждата на възресението? Да се научим да умираме по-добре - некој празникът на Христовото възресение да ни научи на това! **ХМ**

Често нашите думи са
единовременно и почвата, и водата,
определяща дали църквата, в която
живеем, ще расте, или ще загине.

Предизборно: Размисли над духовността и реда в църквата

"... и нека всичко да става с приличие и ред."
І Коринтiani 14:40

Людмила Младенова

Когато на поредния етап от отделянето си от Бога евреите поискаха да имат цар като другите и на престола застана първият такъв - Саул, в резултат от това настъпиха само тежки последици. След смъртта на пророк Самуил народът разбра, че беше останал в ръцете на един почти полудял, неконтролиран владетел.

Може би единствената

положителна последица от тази тъжна история за гибелна самонасядност обаче се състои в това, че благодарение на нея Свещеното Писание е документирало поведението на Давид преди заставането му на престола, в кое то можем да съзрем едно образцово отношение към водача на Божия народ. Този образец се натоварва с още по-голям авторитет, когато

си дадем сметка, че Давид не беше просто и само един водач на евреите, а че Бог вложи много по-дълбок смисъл в неговия живот и в образа му.

Удовлетворявайки желанието на народа, Господ не промени намерението Си да бъде негов личен водач. Той по-скоро приягна към "средно аритметично решениe" на проблема.

Продължава на стр. 4